

Црна Гора у ратовима 1912-1916 Албанска племена се 1910, а нарочито 1911. године буне против турске власти. Највише их помаже Црна Гора. Пружа помоћ у наоружању и муницији, дозвољава својим грађанима да се прикључе устаницима, прихвата на свом тлу албанске избеглице са породицама и стоком, лечи рањенике, посредује код турских власти око повратка избеглица и наплате штете око попаљених кућа. Овим је Црна Гора хтела да стекне утицај код римокатоличких племена на северу Албаније, да обезбеди помоћ приликом дејстава ка Скадру. Црна Гора је желела Скадар у својим границама због историјских разлога, а нарочито економских разлога. У овоме је донекле и успела, већина римокатоличких племена се мирила са ставом краља Николе о својој самоуправној области под његовом врховном влашћу. Црна Гора током 1911. године води разговоре са српском владом око албанског устанка. Српска влада није прихватила предлог краља Николе о скалапању савеза и напада на Турску. Србији је много значајније било склапање уговора са Бугарском. Почетком октобра 1911. године вођени су први преговори о савезу Србије и Бугарске. Дошло је до спора око Македоније, спорна територија се простирала између Шар планине и Родопа. Разматрана је могућност да се спорна територија да на арбитражу руском цару. Предлоге у Београд је донео изасланик Ришов. Овај уговор је одбацио бугарски краљ Фердинанд. Преговори о споразуму су настављени тајно. Водили су их председници влада Гишов и Миловановић. Споразумели су се о офанзивно-дефанзивном савезу, а за појединости у разграничењу Македонији договорено је да се наставе преко српског посланика у Софији. Бугарска влада је уговор одбила, јер није предвиђао аутономију Македоније. Српско-бугарски преговори су настављени у Паризу. Спор избија око Кратова, Криве Паланке и Овчег поља. Крајем 1911. године долази до размимоилажења српских политичара. Према Миловановићу главни правац ширења требао је да буде ка Јадранском мору преко данашње северне Албаније, а према Пашићу ка југу МораваВардар. Српско бугарски споразум најзад је потписан 13. фебруара 1912. године. Састојао се из два дела уговора о савезу и посебног тајног дела. Уговор је имао одбрамбено обележје и предвиђао је узајамно јемство. Предвиђена је зајдничку одбрана балканских територија од страних сила. Тајни део је предвиђао рат са Турском у случају нереди у Македонији. Србији није оспораван територија западно од Шар планине, а Бугарској није оспоравана територија источно од рке Струме. Спорна Македонија је подељена линијом Крива паланка-Охрид. Други део Балканског савеза чинили су бугарско-грчки и српско-црногорски преговори. Бугарска и Грчка су 29. маја склопиле споразум. Краљ Никола је будно пратио све догађаје на Балкану. Ради предстојећег рата са Турском путује у иностранство. У јануару 1912. године био је у Русији одакле се вратио охрабрен, а у јуну одалази у Беч. У Бечу се срео са бугарским краљем Фердинандом и са њим разговарао о деловањима против Турске. По повратку из Беча смењује владу Лазара Томановића и именје нову владу на чијем је челу генерал Митар Мартиновић, који је у исто време био министар спољних послова и министар војни. У августу 1912. године долази до сукоба на црногорскотурској граници, нарочито код Мојковца. Овом приликом је уништено 12

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com